

CEL MAI URÂT DINTRE PĂMÂNTENI

Scris de Vavila Popovici – Carolina de Nord
Vineri, 28 Septembrie 2018 06:29

„Cel mai iubit dintre pământeni”, romanul realist scris de Marin Preda, are ca temă critica societății socialiste sau a dictaturii

proletariatului pe care am trăit-o mulți dintre noi. Ideea romanului: o societate ateistă construită pe abuz, minciună, asasinat politic și care promovează bestiile la conducerea societății, nu poate exista mult timp și se auto-devorează; situația în care lipsa principiilor umaniste, falsificarea adevărului social, transformarea instituțiilor în instrumente în mâna unor persoane, nu poate fi suportată.

Ce titlu frumos a dat scriitorul romanului său! M-am gândit că în zilele de acum, cineva poate se va încumeta să scrie un roman cu titlul „Cel mai urât dintre pământeni”. Ar avea material documentar și ar fi o meditație pe tema destinului nostru.

A-i fi urât cuiva – spune dicționarul – înseamnă a deștepta sentimente neplăcute, a provoca dezgustul sau antipatia cuiva. Conduita imorală a unei persoane sau a unui grup, adică maniera de a acționa și a se comporta imoral, este motivul principal al ivirii acestui sentiment în sufletele unor oameni.

Egoismul manifestat de către conducători, combinația de orgoliu nemăsurat cu ură bine mascată, supraestimarea forțelor proprii (facem fiindcă putem!) determină tot mai multă antipatie și chiar ca o contramăsură – ura, dezbinarea. Și această stare se amplifică, deoarece niciodată omul moral nu va putea sta alături de cel imoral. Ei au concepții diferite despre lume și

viață. Unul dintre ei trebuie să se schimbe. Unde am ajunge dacă moralitatea ar fi învinsă și lumea ar fi dominată de imoralitate? Ca atare este necesară trezirea, reeducarea celor care au împins societatea spre imoralitate, deschiderea sufletelor pentru a intra binele în locul egoismului, urii și răutății. Iar cei loviți, învinși, transformați în sclavi, nu dați dovadă de frică! Ea este o durere asociată sentimentului de slăbiciune și are tendința de a face omul să fugă din calea dreaptă pe care a cunoscut-o, de multe ori de teama pierderii avantajelor obținute până în acel moment. Este o ură defensivă, fugă și îndepărtare de o cauză dreaptă care necesită curajul pentru a fi dusă până la capăt.

Fac o legătură de idei încercând să redau „Legea compensării” în viziunea lui Ștefan Odobleja (1902-1978), românul care a pus bazele ciberneticii înainte de Al Doilea Război Mondial, cibernetica fiind asociată frecvent cu diverse sisteme informatice, în realitate reprezentând o combinație complexă între psihologie și filosofie. Însă, munca sa a fost contestată, repudiată de regimul comunist, și îmbrățișată de matematicianul și filozoful american Norbert Wiener pentru a fi asumată ca știință. Transcriu pentru cei cărora le place a judeca, pentru Odobleja a judeca însemnând a conștientiza: „Compensarea este o reparație a unității: manieră de menținerea echilibrului. Este concurența părților unui întreg; mecanism de apărare a oricărui sistem unitar; reacție interioară de conservare. Este consecință a legii conservării care poate fi enunțată după cum urmează: întregul nu crește, întregul nu se micșorează; numai părțile sale sunt acelea care se compensează. De aceea, este o consecință a legii echivalenței: există egalitate între întreg și părțile sale. Suma părților sale este egală cu unitatea. Suma efectelor este egală cu cauza lor. Dacă suma totală a părților rămâne în general constantă, proporția respectivă a acestor părți din interiorul unei totalități este destul de variabilă. În interiorul unui sistem dacă una din părți crește, celelalte părți se vor micșora; dacă una din părți se micșorează celelalte părți vor crește. Suma lor rămâne constantă, părțile variind invers una față de alta. Părțile unui sistem unitar și constant vor crește sau se vor micșora în raport invers una față de alta. Părțile sunt invers proporționale între ele. Pierderea subită a unei părți trebuie să se regăsească la altă parte”. Să reținem ultima frază!

În toate timpurile au existat oameni imorali printre cei morali, au existat parveniți, adică persoane ajunse la o bună situație materială, politică sau socială, fără merite deosebite, fără muncă, prin mijloace neonestе, au existat ciocoi – oameni slugarnici. Am dat altădată exemplul prozatorului român Nicolae Filimon (1819-1865) care l-a creat pe „teribilul” Dinu Păturică, eroul primului roman realist românesc „Ciocoi vechi și noi”, o frescă a societății românești de la începutul secolului XIX. Incompetenții și analfabeții au ocupat funcții de conducere și în alte timpuri, dar parcă astăzi se folosesc metode perfide de acoperire a incompetenței, analfabetismului, se flutură diplome false, diplome pentru care nu s-a muncit, ci s-a plătit, cu ele să închidă gura oamenilor cinștiți, adevăraților gospodari, oamenilor capabili și instruiți, unii cu experiență în viață, dar și tinerilor serioși și muncitori care au fost educați să fie cinștiți și harnici și care sunt ignorați sau pur și simplu dați la o parte. Iată că și acum, în vremurile noastre, ca și altădată, i-am lăsat să-și facă poftele, și odată ajunși la putere, cu permisiunea noastră – din slăbiciune, lipsă de curaj sau indolență – , își permit să-și bată joc de oamenii merituoși. Am

CEL MAI URÂT DINTRE PĂMÂNTENI

Scris de Vavila Popovici – Carolina de Nord
Vineri, 28 Septembrie 2018 06:29

zâmbit când am citit dimensiunile imense ale unei caracatițe descoperită într-un ocean și m-am întrebat, în acel moment, ce dimensiuni o avea caracatița din țara noastră formată din oamenii care ne conduc și care sunt angrenați în afaceri murdare și acțiuni perverse învăluite în declarații goale de conținut, cu promisiuni, acte de binefacere fără acoperire?

Au existat, și mai există dictatori, unii obsedați de propriul nume, tirani moderni, dușmani ai Internetului, lideri pasionați de pescuit, de partide de vânătoare, de animale etc. Să ne amintim de grandomania – tulburare a personalității lui Nicolae Ceaușescu – care și-a impus cultul personalității, și-a imprimat chipul pe manualele școlare, și-a făcut soția om de știință și a înfometat populația pentru a plăti datoriile externe ale țării, a ordonat construirea Casei Poporului – a doua cea mai mare clădire administrativă din lume după Pentagon. Despre grandomanie, această incapacitate a individului de a se autoaprecia corect se spune că derivă din individualism (preocupare exclusivă de propria persoană) și deseori frizează ridicolul: fabulația de a fi urmărit, de a fi solicitat în mod secret în anumite funcții mari etc.

Înainte de formarea statului român, provinciile românești, numite de istorici Țările Române, au avut în fruntea lor conducători abili, buni strategii militari, adevărate modele care au pus interesul țării înaintea propriului lor interes: Ștefan cel Mare, Vlad Țepeș, Mihai Viteazul, Iancu Corvin de Hunedoara, Matei Corvin și alții. Faptele lor au rămas în cărțile de istorie. Am spus – abili – în sensul bun al cuvântului, prin abilitate înțeleagându-se îndemânare, iscusință, pricepere. Abilitatea sau capabilitatea cuiva reprezintă un tot al cunoștințelor sale de orice natură, cu care persoana pe care le are poate opera în societate. Și nu în sensul negativ, cel al șmecheriei, șiretlicului, așa cum lăsa să se înțeleagă, pe bună dreptate, scriitorul și eseistul Andrei Pleșu: „Noi nu mai avem oameni cu competențe reale, avem oameni cu abilități; noi nu mai avem oameni cu doctrine, cu programe, cu proiecte, cu idealuri; avem oameni cu „ambâț”, cu interese imediate”.

Este nevoie de lideri adevărați, fie ei și de partide, de conducători cu viziune, cu suflet mare, cu talent și pricepere. E foarte important în viață ca cineva să evalueze corect ce are și să știe să administreze totul cu multă atenție și logică adecvată. Or, logica lipsește, chiar dacă cineva poate să vorbească despre ea aducând aminte ascultătorilor de nenumărate ori că este inginer, și să folosească exerciții aritmetice demonstrative, la tablă, în diferite emisiuni televizate. Este adevărat că anii de facultate ai politehnicii încearcă să dezvolte această calitate, dar nu întotdeauna se văd rezultate, mai ales că ceea ce înveți trebuie să aplici în anii următori studiului, adică să profesezi în acest domeniu al ingineriei.

Mulți au intrat cu tupeu sau prin șiretlicuri în politică, cu scopul de a obține cât mai multă putere și avere. Puțini, foarte puțini au intrat în politică pentru a ajuta oamenii și țara. În primul rând, ca

CEL MAI URÂT DINTRE PĂMÂNTENI

Scris de Vavila Popovici – Carolina de Nord
Vineri, 28 Septembrie 2018 06:29

să ocupi un scaun de conducător trebuie să știi să conduci. Numai pofta de putere, stăruința deținerii ei, nu sunt suficiente. Este necesar să ai anumite calități, să-ți iubești țara și să vrei binele ei, să te porți ca un om educat și echilibrat, să dovedești că ești dotat cu valori umane, că deciziile pe care le iei pot să mulțumească oamenii.

Adevăratul lider este în primul rând un om pregătit în domeniul respectiv, are cunoștințe profunde, este un om educat din familie, un exemplu de moralitate și cinste, își iubește țara în care s-a născut și respectă dorințele poporului, aderă la dreptate și adevăr, la tot ceea ce vine în sprijinul și siguranța vieții și gândește la viitorul țării, nu numai la prezentul ei, are acea gândire pe termen lung care este departe de populismul ieftin al satisfacerii nevoilor doar a zilei prezente. Și avem destui oameni cu aceste calități care pot înlocui liderii existenți.

Și oamenii vor fi mulțumiți dacă își vor da seama că se pot bucura de stabilitate, că li se asigură o viață din ce în ce mai bună prin măsurile luate. Ambiția, îngâmfarea, lăcomia, pofta de bani, plăceri și averi, fățarnicia, înșelătoria, versatilitatea, hoția, sfidarea, supraevaluarea propriile forțe prin aplicarea cu abilitate dictatorială a ideilor, manipulând, subordonând pentru a-și menține puterea și averea, nu pot fi admise la infinit de către oamenii cinstiți. Și ei sunt mulți, cei mai mulți. Aleșii partidului conducător uită că a fi lider înseamnă să fii tu slujitorul celor pe care îi conduci.

Ce frumos exemplu avem în Evanghelia după Ioan, cap. 13! La Cina cea de taină Domnul Iisus spală picioarele ucenicilor și le spune că „Oricare va vrea să fie mare între voi, să fie slujitorul vostru”. Unii cred că a fi lider înseamnă a nu mai admite nici o critică: „Începând de mâine nu vor mai ieși membri de partid să critice sau să certe alți membri de partid, sau membri ai guvernului sau guvernul în ansamblu”. Sunt obișnuiți cu ideea că a fi șef înseamnă să ordoni așa cum îți trece prin minte, fără să ții cont de anumite reguli ale bunului simț, la dreptul la opinie, la libertatea cuvântului, la ceea ce am îmbrățișat cu toții și care se numește Democrație. Dar, a fost un răspuns obraznic, o punere la punct a „vitejilor în scris și timizilor la oral”, după cum au semnalat unii jurnaliști. Iar timiditatea a fost generată de trădarea multor colegi, în ultimele momente, când aceștia au renunțat la curaj și la bruma de demnitate de care ar fi putut da dovadă. Lașitatea este și ea o frică rușinoasă, nedemnă de om.

Nu ar fi bine să se repete greșeala din comunism, când oamenii erau timorați, iar intelectualii erau „dușmanii poporului”. Comunismul a înlocuit oamenii de valoare, cu pregătire și nivel ridicat de conștiință, adevărații lideri politici, cu oameni fără educație și cultură, oameni slab pregătiți din punct de vedere profesional. Intelectualii erau „periculoși” pentru că puteau să deștepte conștiințe. Nu suntem prea departe de acele vremuri, se menține mentalitatea de grup semidoct, locuri ocupate cu pile și relații ale partidului de guvernământ, de exemplu așa

CEL MAI URÂT DINTRE PĂMÂNTENI

Scris de Vavila Popovici – Carolina de Nord
Vineri, 28 Septembrie 2018 06:29

pomenita teleormanizare. Se aleg oamenii care pot fi șantajați, datorită prostiei lor sau a lipsei de demnitate și „coloana vertebrală”.